

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1402/2021
31.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Наскасић, адвокат из ..., против тужене „Црвенка“ фабрика шећера а.д. Црвенка, чији је пуномоћник Божо Марковић, адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2744/20 од 08.12.2020. године, у седници одржаној 31.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2744/20 од 08.12.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 630/2020 од 15.10.2020. године, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је раскинут усмени уговор о купопродаји, како је изреком наведено, па је обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 518.868,00 динара, са законском затезном каматом од 11.02.2011. године до исплате, или испоручи количину од 170.400 кг шећерне репе, како је изреком наведено. Обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 176.848,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2744/20 од 08.12.2020. године, жалба тужене је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена и одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате обрачунате на износ од 518.868,00 динара, за период од 11.02.2011. године до 15.10.2012. године. У преосталом побијеном усвајајућем делу, жалба је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против дела става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену којим је преиначена првостепена пресуда у односу на законску затезну камату, тужилац је изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 407. став 1. тачка 3. и 4. и става 2. ЗПП, како у ревизији наводи.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 78/18), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавана вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору имовинскоправне природе, као и да је ревизија изјављена против одлуке о законској затезној камати, дакле, против одлуке којом је одлучено о споредном тражењу која не чини главно потраживање, то је и ревизија недозвољена, сагласно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

Иако је побијаном пресудом преиначена првостепена пресуда у делу законске затезне камате, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона одређено да ревизија против одлуке о споредном тражењу није дозвољена.

На основу наведеног, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић